

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604529

ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα 29-01 -2018

Αριθμός απόφασης: **1016**

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.
 - β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036990 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.).»
 - γ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β' 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 29-9-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, Α.Φ.Μ., κατοίκου, οδός αριθμός, κατά της με αριθμ. ειδοποίησης και με ημερομηνία έκδοσης 27-08-2017 πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της ΑΑΔΕ, έτους 2017, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
5. Τη με αριθμ. ειδοποίησης και με ημερομηνία έκδοσης 27-08-2017 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της ΑΑΔΕ, έτους 2017 της οποίας ζητείται η επανεξέταση για την ακύρωση ή τροποποίηση αυτής.
6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. ΑΜΦΙΣΣΑΣ .
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α3 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 29-9-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και

μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την με αρ. ειδοποίησης και με ημερομηνία έκδοσης 27-08-2017 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της ΑΑΔΕ, έτους 2017, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος συνολικός φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων ποσού 15.813,10 €.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά να ακυρωθεί και εξαφανισθεί η προσβαλλόμενη πράξη, άλλως την τροποποίηση και μεταρρύθμιση της, ισχυριζόμενος ότι:

1. Η υπολογιζόμενη φορολογητέα αξία των ακινήτων του (σύνολο είκοσι εννέα (29)), ουδόλως ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, καθώς δεν αξιολογούνται στο σωστό τους μέγεθος παράγοντες καθοριστικοί ως προς τη διαμόρφωση της εν λόγω αξίας (ανάγκη πολεοδομικής τακτοποιήσεως , αναγκαστική απαλλοτρίωση, κτίσματα χαρακτηρισθέντα ως διατηρητέα κ.λπ.) και αφετέρου η φοροδοτική του ικανότητα πόρρω απέχει από τη δυνατότητα καταβολής του ποσού των 15.813,10 € που του καταλογίστηκε με την προσβαλλόμενη πράξη.

2. Η φορολόγηση, που πραγματοποιείται με αντικείμενο την περιουσία, πρέπει να ανταποκρίνεται στη φοροδοτική ικανότητα των πολιτών, όπως υπαγορεύουν οι διατάξεις του άρθρου 4§§1,5 του Συντάγματος.

3. Κατά την από 22-06-1995 απόφαση του Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Δικαστηρίου της Καρλσρούης (BVerfGE), ο φόρος κατοχής της περιουσίας δεν μπορεί να καθιερώνεται, παρά στο μέτρο που, από τη συνύπαρξή του με τους άλλους υφιστάμενους φόρους, αφήνει άθικτη την ουσία της περιουσίας και μπορεί να καταβάλλεται ετησίως χάρη στα εισοδήματα, που προέρχονται κατά συνήθη χρήση από την περιουσία αυτή, τοποθέτησε δε το όριο στο ήμισυ του ως άνω εισοδήματος, με την έννοια ότι η συνολική φορολογική επιβάρυνση της ακίνητης περιουσίας δεν μπορεί να υπερβαίνει το ήμισυ του εισοδήματος, που παράγεται από αυτή.

4. Κατά την από 29-12-1998 απόφαση του το Γαλλικό Συνταγματικό Δικαστήριο (no 98-405 DC) επεσήμανε ότι ο φόρος αλληλεγγύης επί της περιουσίας αποτελεί φόρο επί της κατοχής της περιουσίας, καταβλητέο διά των εισοδημάτων, που παράγει αυτή. Για να είναι η φορολόγηση της περιουσίας συνταγματικώς ανεκτή, θα πρέπει η κατοχή της να συνδέεται και με παραγωγή εισοδήματος.

Προς τεκμηρίωση των ανωτέρω ισχυρισμών ο προσφεύγων επικαλείται τις διατάξεις του άρθρου 17 του Συντάγματος και το άρθρο 1§1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α..

5. Όπου λαμβάνει χώρα χρηματική ροή αναφορικά με την ακίνητη περιουσία, ήτοι όπου αποδεδειγμένα υφίσταται οικονομική (χρηματική) δυνατότητα αναφορικά με την απόκτηση και εκμετάλλευση της περιουσίας αυτής, ήδη προβλέπεται και ο αντίστοιχος φόρος, με αποτέλεσμα και η απαίτηση των διατάξεων του άρθρου 78§1 του Συντάγματος να αποτελεί η ακίνητη περιουσία αντικείμενο του φόρου να πληρούται και η απορρέουσα από τις διατάξεις του άρθρου 4§1,5 του Συντάγματος αρχή της φορολογήσεως βάσει της φοροδοτικής ικανότητας να μην πλήττεται.

6. Στα είκοσι έξι (26) από τα δηλωθέντα ακίνητά του δεν πραγματοποιείται η παραμικρή παραγωγή εισοδήματος, με αποτέλεσμα αυτά να μην αντανakλούν την παραμικρή φοροδοτική του ικανότητα. Περαιτέρω για κάποια εξ αυτών συντρέχουν και αντικειμενικοί λόγοι που καθιστούν απολύτως αδύνατη

την παραγωγή εισοδήματος υπό οποιεσδήποτε συνθήκες της αγοράς. (Μη αποπερατωμένο, τυφλό και δεν έχει ρυμοτομηθεί, έχει περιορισθεί ουσιωδώς η πρόσβαση, μη οικοδομήσιμο,)

7. Κατά το φορολογικό έτος 2015 τα συνολικά του εισοδήματα ανήλθαν στο ποσό των 48.816,88 € και η συνολική φορολογική του επιβάρυνση στην οποία καλείται να ανταπεξέλθει κατά το έτος 2016 ανέρχεται, συμπεριλαμβανομένου και του ποσού των 15.813,10€ της προσβαλλόμενης πράξης, στο ποσό των 26.076,71 € που αντιστοιχεί στο 55% περίπου του ανωτέρω συνολικού εισοδήματός του. Επομένως ουδεμία φοροδοτική ικανότητα για την καταβολή ενός τέτοιου ύψους φόρου κατοχής δύναται να διαγνωστεί στο πρόσωπό του.

Επειδή, η με αριθμό ειδοποίησης προσβαλλόμενη Πράξη εκδόθηκε βάσει της με αριθμ./έτος /2017 υποβληθείσης από τον προσφεύγοντα , δήλωσης στοιχείων ακινήτων (Ε9) και σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.4223/2013.

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 1§1 του Ν 4223/2013 (ΦΕΚ Α 287/31.12.2013), ορίζεται ότι: «1. Από το έτος 2014 και για κάθε επόμενο έτος επιβάλλεται Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) στα δικαιώματα της παραγράφου 2 του παρόντος, σε ακίνητα που βρίσκονται στην Ελλάδα και ανήκουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή κάθε είδους νομικές οντότητες την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους.»

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή, όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση του Ν. 4223/2013, ο νομοθέτης με την επιβολή του ΕΝΦΙΑ επί της περιουσίας, απέβλεψε, επιτρεπτώς κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή την κατοχή της ακίνητης περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣτΕ 1972/2012, ΣτΕ 3343/2013).

Ως εκ τούτου, η ύπαρξη προσόδου από το ακίνητο δεν αποτελεί προϋπόθεση ή κριτήριο υπαγωγής στον ΕΝ.Φ.Ι.Α. ούτε, άλλωστε, η μη συνεκτίμηση, κατά την επιβολή του επιδικού φόρου, της υπάρξεως (ή μη) εισοδήματος από το βαρυνόμενο ακίνητο συνιστά, μόνη αυτή, παράβαση της συνταγματικής αρχής της ίσης, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας εκάστου, επιβαρύνσεως.

Επειδή, η κρίση περί συμμόρφωσης των διατάξεων του νόμου 4223/2013 με την ευρωπαϊκή έννομη τάξη δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Διοίκησης, η οποία σε κάθε περίπτωση δεσμεύεται από τις κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα ισχύουσες διατάξεις νόμων.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος. Συνεπώς, η διοίκηση μπορεί να ενεργήσει μόνο ότι επιτρέπεται από τους κανόνες αυτούς.

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

Επειδή, εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣΤΕ.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 29-9-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, Α.Φ.Μ.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση:

Έτος 2017:

Ενιαίος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2017: 15.813,10 € .

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με την αριθμό ειδοποίησης Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου ν. 4223/2013 Έτους 2017 της ΑΑΔΕ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**Ακριβές αντίγραφο
Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α3
ANNA MARTINH**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.